

[Udenrigsministeren.]

i fuldt Omfang og give alle de Oplysninger, der staar til min Raadighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Her synes jeg, den højtærede Udenrigsminister faldt tilbage til Metoderne fra „Det ny Aarhundrede“ for 20—30 Aar siden. Jeg synes ikke, den højtærede Udenrigsminister, fordi vi fra Oppositionens Side, Ordføreren for mit Parti (Drachmann) og jeg, har stillet vore Spørgsmaal eller vore Tanker frem i en hensynsfuld Form, skal harcellere over, at der ikke er talt aabent, og alt, hvad Udenrigsministeren ellers sagde. Der kan jo ikke tales aabent! Sandheden er jo den, at det, vi har talt om ved denne Lejlighed, er Regeringens Handelspolitik paa Baggrund af Englands-Traktaten. Vi ved, at man i vide Kredse i England og andetsteds kræver, at vi mere og mere lægger vort Køb over til England, og naar vi nu afslutter en Tysklands-Traktat i Forholdet 1 : 2 og har en Frankrigs-Aftale eller noget i den Retning i et Forhold, som er værre for os, og handler med Rusland i et langt værre Forhold, saa er det, vi spørger: Hvor bærer dette hen? Skulde man ikke gennem Valutaafviklingsudvalg eller paa anden Maade kunne skabe Klarhed og Bestemthed til Veje med Hensyn til, hvorledes vor Handelspolitik vil forme sig?

Udenrigsministeren (P. Munch): Vi slutter ingen Aftaler hverken med det ene eller det andet Land, som indeholder noget af de Brøktal, som det ærede Medlem her har anført. Derimod anerkender vi i alle vore Forhandlinger med de andre Lande de Forpligtelser, der flyder af hele vort gamle Traktat-System. At Interesserne brydes mellem de forskellige Stater, vi handler med, derom kan jo ingen være i Tvivl, og det har aldrig fra nogen Side været bestridt. Ikke heller har jeg noget Øjeblik bebrejdet det ærede Medlem, at han fremstiller disse Vanskeligheder her. Jeg maa indrømme, at efter Debatten i Dag er det mig ganske uklart, om det ærede Medlem virkelig er misfornøjet med noget, eller

hvad det er, der bevirker, at han gentager disse Sætninger om det foreliggende Problem den ene Gang efter den anden. Jeg har tilbudt de Steder, hvor det ærede Medlem maatte ønske det — han ønsker det jo ikke her af Grunde, som vi formodentlig er enige om —, at drøfte disse Spørgsmaal til Bunds med ham og give alle de Oplysninger, der paa nogen Maade er til min Raadighed.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at sidste Gang havde jeg svaret efter Systemet fra „Det ny Aarhundrede“. Det haaber jeg, jeg har gjort bestandig, for det var et godt System, og det haaber jeg at kunne holde mig til, saa længe jeg deltager i politisk Gerning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister var ikke klar over, om jeg var misfornøjet med noget. Det er virkelig højst beklageligt for mig. Jeg er i høj Grad misfornøjet med den højtærede Udenrigsminister — det haabede jeg dog, han havde faaet Forstaaelsen af gennem denne Debat. Dernæst sagde den højtærede Udenrigsminister, at han mente ikke, jeg ønskede at faa Besked her. Det overlader jeg ganske til Ministeren; hvis Ministeren vil give Besked her, saa ønsker jeg det i høj Grad; men jeg provokerer ikke Landets Udenrigsminister til at give Besked om vigtige Spørgsmaal vedrørende Udlandet et Sted, hvor han ikke mener at kunne gøre det. Hvis den højtærede Udenrigsminister mener, at han kan give Besked om hele dette Forhold her, er der vist ingen i Tinget, der ikke ønsker det — naturligvis ikke, men det er da ligetil, at man stiller sig paa dette Standpunkt over for Udenrigsministeren.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at Brøktallene er ikke indgaaet i Handels-traktaterne med de enkelte Lande, og deri har Udenrigsministeren naturligvis Ret. Men jeg synes, det er forkert, at Udenrigsministeren nu vil vende mod os, at vi i en skaansom Form — det var meget nemmere at gøre det under en anden Form — har sagt: Dette kan ikke klares i det lange Løb — en Handelstraktat med England, som bærer frem mod større og større Ind-